

Gyémántlakodalmat ültek Szőregen

Hatvan esztendeje jóban, rosszban

Hatvanéves házassági évfordulóját ünnepelte Vecsernyés János és Lovászi Aranka. A szőregi gyémántlakodalmak szinte egész életüket munkával töltötték, még a szabadságuk ideje alatt is a földeken robotoltak.

Egy tánciskolának köszönheti feleségét Vecsernyés János. A most 80 éves szőregi bácsi 1939-ben a táncparketten látta meg az akkor még 16 éves Lovászi Arankát. A fiatalok három évvel később, pontosabban 1942. szeptember 12-én mondták ki a boldogító igent. – Verőfényes, gyönyörű nap volt, amikor egybekeltünk – emlékezett vissza Aranka néni.

Boldogságuk nem tartott sokáig, mert közbeszólt a második világháború. János bácsit leventeként elvitték, majd 1945 áprilisában Zala megyében fogságba esett. A hadifoglyokat vonattal végigvitték a fél országon, mire elérték az orosz határt. A szerelvény Szőregen is megállt, így a fiatal édesapa pár percre láthatta egyéves fiát. Majd harminc nap folyamatos zötykölődés után begördültek a szibériai fogolytáborba. Három évig itt raboskodott.

Ezalatt felesége semmit sem tudott róla. Egyszer még az a szomorú hír is eljutott Szőregre, hogy meghalt. Az otthon maradt hitves nap-számából és alkalmi munkákból tartotta fent magát és gyermekét.

– Nem csupán Jánost, de apámat is elvitték, így férfi nélkül maradtunk – mesélte a néni.

Hosszú egyedüllét után hirtelen beállított János bácsi. Alig ismerték meg az orosz ruhába bújt férfit. – Épp a cséplőgép fordult ki az udvarunkból, amikor öt forinttal a zsebembe beléptem a kapun – vette át a szót János bácsi.

A házaspár egészen nyugdíjazásáig keményen dolgozott. A bácsi a szőregi cipőgyárban és a szőregi papucskészítő kátécszobában kapott állást. Felesége pedig előbb a térszobában, majd férje oldalán a cipőgyárban dolgozott. Nyaralni és külföldön sohasem voltak. Ha szabadságra mentek a gyárból, akkor szántottak, vetettek, arattak. – A kenyérré való magoknak kellett előteremteni, mert szüleink nem éltek jó módban, így nem tudtak segíteni – mesélték.

A napokban tartott gyémántlakodalomra összegyűlt az egész család. Öröme az örömben, hogy a három gyerek közül csak kettő lehetett ott, mert egyikük közúti balesetben elhunyt. Azért a négy unoka mindig mosolyt tudott csalni az öregek arcára.

K. T.

Vecsernyés János és Lovászi Aranka most is olyan boldog, mint megismerkedésükkor.

Fotó: Gyenes Kálmán

A token volt a PIN-kód

MUNKATÁRSUNKTÓL

F. Jánosné tavaly októberben munkába indult táskájába tette bankkártyáját. A kártya este 8-kor még a táskájában lapult, ám másnap hajnali fél 5-re már eltűnt, reggel 7-re le is tiltotta, nehogy idegen tudja használni. Ám elkésett vele.

Rokona, F. István megszerezte a kártyát, melynek PIN-kódját tulajdonosa gondosan ráírta a tokra, megkönnyítve a rokon dolgát, aki nem sokkal éjfél után odaállt egy vásárhelyi bankautomatához, és több kísérlet után 54 ezer forint készpénzt vett fel. Az összeget idén március 5-én visszafizette a sátrétnak, ám az eljárás során végig tagadta, hogy a bankkártyával vett fel pénzt. F. István azt mondta, hogy találkozott egy ismerőssel azon az éjszakán, aki azt mondta: nem tud pénzt felvenni az új bankkártyájával, segítsen neki. Ő segített, és ezért 10 ezer forintot kapott.

A Vásárhelyi Városi Bíróság bűnösnek találta F. Istvánt bankkártyával való visszaélés bűntettében, ezért 6 hónap börtönrre ítélte, egy évre eltiltotta a közügyek gyakorlásától.

Nincs ürgödrös végé, van viszont folyékony szappan

Iskolák és állapotok

A közegészségügyi szakemberek szerint amióta sorra születnek az elsősorban szülők által támogatott iskolai alapítványok és lehetőség van különböző pénzekre pályázni, lényegesen javult az önkormányzati fenntartású oktatási intézmények állapota.

Szeged tisztai főorvosa, Hunyadi Ildikó és munkatársa, Koréh Zoltánné közegészségügyi és járványügyi felügyelő tapasztalata szerint az iskolák és óvodák zömében az alapítványi és pályázati pénzeket fordítják felújításokra. Az ÁNTSZ városi intézetének feladata a szegedi, mórhalmi, kisteleki, valamint a Szeged környéki 24 település önkormányzati, alapítványi, egyházi fenntartású oktatási intézményeinek és napközis táborainak közegészségügyi ellenőrzése.

Az ÁNTSZ szegedi illetékességi területéhez tartozó intézmények egyikében sincs ürgödrös árnyékszék, de a vizesblokkok állapota több helyen nem megfelelő állapotú, aminek következményei a gyakori csőtörések, szennyvízelvezető-dugulások. Az intézmények zömében éppen az ÁNTSZ kifogásai nyomán kezdődött meg a vizesblokkok és fűtésrendszerek korszerűsítése, valamint a világítás felújítása.

Az általános tisztasággal a legtöbb iskolában nincsenek problémák, ma már természetes, hogy a mellékhelyiségekben folyékony szappant és a papírtörölközőt helyeznek el. Általános tapasztalat, hogy az egyházi intézmények – így a Karolina iskola és a piarista gimnázium – épületeinek jobb az adottságai, mint az önkormányzati vagy az alapítványi iskoláknak. A Karolina iskolát néhány éve teljesen felújították, a piaristák új épületet kaptak. Különbség van a

Zászlók, gyertyák az 1956-os forradalom mártírjaiért

Füttyszó kíséerte koszorúzás

Koszorúzással és ünnepi beszédekkel emlékeztek az 1956-os forradalomra tegnap Szegeden. A Rerrich Béla téren pártok, civil szervezetek és közintézmények képviselői helyezték el az emlékezés virágait. A több száz fős tömeg néhányukat kifütyülte.

Már öt óra előtt tíz perccel benépesült a szegedi Rerrich Béla tér. Melocco Miklós 1956-os emlékműve előtt glédában álló koszorúk csak arra vártak, hogy a talpazatra kerüljenek. Magányosan és családosan jöttek az emlékezők. Egyedül egy kis csoport hívta fel magára a figyelmet. Bakancsos fiatalok, illetve idősek hatalmas magyar lobogókat és egy MIÉP-es zászlót hozva vonultak be a térre. A civil ruhás rendőrök csöndben mögéjük álltak.

Elsőként Fejér Dénes mondott beszédet. A Pofos Csongrád megyei elnöke emlékeztetett mindenkit arra, hogy 1956-ban nem egy kis csoport, hanem egy egész nemzet állt a harcolók mögött. A forradalom 46. évfordulóját közösen kell ünnepelni. A békés együttélés lehetőségét kell keresni és nem a szembenállást – hangsúlyozta a szónok.

A következő főlsszóalót hatalmas taps köszöntötte. Balogh Elemér jogászprofesszor az egyetem nevében beszélt. – Jó, hogy vannak évfordulók, de csak a számunkra kedveseket ünnepeljük, a szomorúkra viszont emlékezünk – mondta. Valamennyi magyar forradalmat külső hatalom verte le, de a nép mindig talpra állt. A magyarokat sem a második világháború, sem Trianon nem tudta letörni.

Többeknek nem tetszett, hogy Botka László polgármester is koszorúzott.

Fotó: Miskolczi Róbert

Balogh Elemér Szeged és az egyetem ötvenhatos kapcsolatáról is szólt. Felidézte, hogy az egyik professzor állt a mozgalom élére és egyetemistát, munkást, parasztot egyaránt vezetett. Végül a következőkkel fejezte be mondandóját: „Bocsánatot kell kérni azok nevében is, akik ezt elmulasztották!”

Ezt követően a pártok, civil szervezetek és közintézmények képviselői megkoszorúzták az emlékművet. Amikor Botka László polgármester és országgyűlési képviselő koszorúzott, a tömegből füttyszó és bekiabálások hallatszottak. Nem jártak jobban az MSZP, a Fiala Baloldal és az SZDSZ képviselői sem. Az

emlékezők között akadt olyan, aki dudalással fejezte ki nemtetszését, sőt volt, aki tüntetőleg hátat is fordított.

Szűnni nem akaró vastaps fogadta viszont a MIÉP, a Fidesz és az MDF képviselőinek koszorúzását. Egy-egy magányos fütyt a jobboldalnak is szólt. Egy öreg, kerékpárját toló bácsika fütyögött. A biztonságiak meg is kérték, hogy távozzon. Kiabálás és káromkodás közepette ezt meg is tette. Ezen kívül más nem zavarta meg a szegediek '56-os megemlékezését.

Az 1956-os forradalom 46. évfordulóján kedden Szőregen Földesi Tibor emléktáblájánál

tartottak koszorúzást. Október 23-án délelőtt 10 órakor ünnepélyes keretek között vonták fel az országzászlót a Széchenyi téren, ugyanebben az időpontban koszorúztak a dorozsmai kopjafánál. Délután a Csillag Börtön falánál, Danner János emléktáblájánál, a Honvéd téri Nemzetőr Emléktáblánál és a Dóm téri Kovács József szobornál helyezték el az emlékezés virágait az ünneplők. A Rerrich Béla téri központi ünnepség után fátylás menet indult a Takaréktár utcai Schvarcz Lajos emléktáblához, ahol Szeged mártírjára emlékeztek az egybegyűltek.

K. T.

Elütötte, elfogták

Kedden késő délután Csongrádon a 451-es számú főúton, a vasúti átkelőhely közelében kerékpározott egy gyermek, akit elütött egy személygépkocsi. A biciklis könnyű sérülésekkel vészelte át a balesetet. A vasúti átjárónál még be sem fejeződött a helyszínelés, mikor a közelben szintén egy bicikliző gyermeket gázolt el egy személygépkocsi. A sérülést itt is főként karcolásokat jelentettek, viszont a járművezetővel szemben elrendelték a vérvételt. A baleset helyszínétől néhány száz méterrel odébb súlyos balesetet okozott egy személygépkocsi vezetője, egy segédmotor-kerékpáros nőt balra kanyarodása közben gázolt el. A járművezető elhajtott a helyszínről. A sofőrt, egy csongrádi férfit még az éjszaka előállították a rendőrök.

A forma és a szín

Október végéig látható a Juhász Gyula Művelődési Központban Lázár Pál festőművész tárlata.

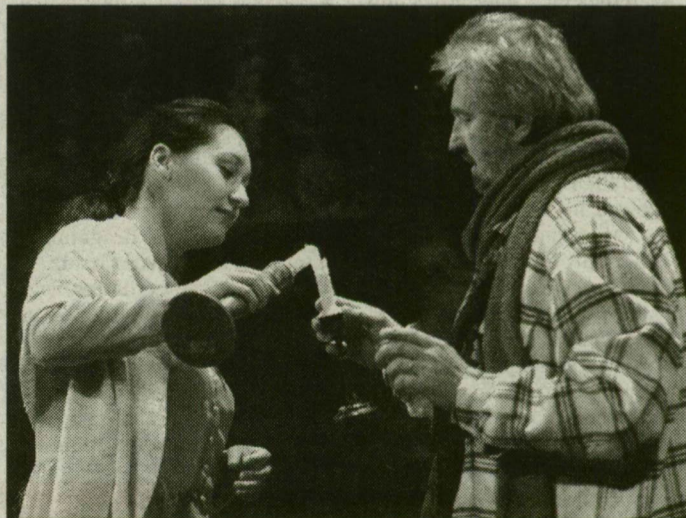
Senkiével össze nem teveszthető Lázár Pál jellegzetes festményei, amelyekből a Juhász Gyula Művelődési Központban nyílt kiállítás. A győri születésű, 62 esztendősként alkotó a budapesti művészeti gimnázium elvégzése után jött Szegedre, itt szerzett rajztanári oklevelet, majd a képzőművészeti főiskolán is diplomázott.

Szegedi kiállítását Nátyi Róbert művészettörténész nyitotta meg, aki pontos elemzést is adott festészetéről: „Aki ismeri Lázár Pál munkáit, az tudja, hogy az elmúlt évtizedben óriási változások ment keresztül művészetén. A természetelvű piktúrát szinte egyik pillanatról a másikra felváltotta egy modernebb igazodású, az

absztrakcióhoz közelítő ábrázolásmód. Művészetére arra a képzetelbeli vonalra helyezhető el, amelynek kezdőpontját Seurat és a divizionisták tudományos fénytani és szintinai kutatásai jelentik. A magyar festészetben talán Barcsay mester figurativitás határán mozgó, geometrizáló látásmódja tekinthető rokon törekvésnek. Az első látásra sokszor kaleidoszkópszerűen megjelenő élénk, keveretlen színek néhány pillanat múlva rendszerre, festői renddől állnak össze. Forma és szín párbeszéde, mondhatnám sajátos dialektikája alakítja a képfelületet, legyen az statikus kompozíció a művész vándorútjai során megismert tájakról, vagy mozgalmass, a városi létet, akár a párizsi Élysée sugárutat, vagy a szegedi Kárász utcát ábrázoló jelenet.”

H. ZS.

Daróczi a Bohéméletben

Váratlan betegsége miatt nem tudott bemutatkozni a Bohémélet múlt heti premierjén Rodolphe szerepében Daróczi Tamás, a Magyar Állami Operaház magánénekes (képünkön a Mimit alakító Dér Krisztinával). Információink szerint a tenorista már jól van, és a Puccini-opera ma esti előadásán ő énekel. Tegnap operaházi kollégáját, Berkes Jánost láthatta a közönség. Fotó: Miskolczi Róbert

K. K.